

Az Országos Béketanács főtitkára Szegeden

Barabás Miklós, az Országos Béketanács főtitkára tegnap, kedden Szegedre látogatott. A Hazafias Népfőnt megyei bizottságának székházában Molnár Sándor, a megyei népfőntbizottság titkára tájékoztatta a mozgalom keretében végzett széles körű tevékenységről.

A megyei pártbizottságon dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára fogadta az OBT főtitkárát, s idő-

szerű kérdésekről folytattak megbeszélést.

Ezt követően Barabás Miklós látogatást tett a szegedi városi népfőntbizottságon, majd délután a 600-as ipari szakmunkásképző intézetben tartott békefórumon vett részt a pedagógusok és nevelők kérdéseire. Az esti órákban a József Attila Tudományegyetemen tartott ifjúsági békerendezvényen vett részt.

A gépiparról

Az Ipari Minisztériumban kedden gépipari ágazati tanácskozást tartottak, amelyen az exporttervek teljesítésében elsősorban érdekelt ipari és külkereskedelmi vállalatok vezetői vettek részt.

A megbeszélésen jelen volt Marjai József miniszterelnök-helyettes, Kapolyi László ipari miniszter, ott voltak a Magyar Kereskedelmi Kamara, az Okisz, az ágazati szakszervezet és az érdekelt irányító szervek képviselői. (MTI)

A Magyar Szolidaritási Bizottság ülése

A Magyar Szolidaritási Bizottság kedden ülést tartott a Hazafias Népfőnt székházában. A testület összegezte az elmúlt évi munka tapasztalatait, és meghatározta a soron következő feladatokat.

Sütő Gyula, a Magyar Szolidaritási Bizottság titkára bevezetőjében emlékeztetett arra, hogy hazánk erejének és lehetőségeinek megfelelően támogatta és támogatja a szabadságuk megőrzéséért, a társadalmi haladásért harcoló népek és mozgalmak igazságos ügyét. Az MSZB minden alkalmat megragadva képviselte és kifejezésre juttatta népünk szolidaritását, az indokainak, az afgán, a palesztin és más arab népek ügye iránt, s szolidaritást vállalt a közép- és latin-amerikai népek küzdelmével is. E népek szolidaritási és társadalmi szerve-

teivel szoros kapcsolatokat alakított ki és tart fenn. Az MSZB titkára a továbbiakban elmondotta: az elmúlt évben valamelyest ugyan csökkent a szolidaritási alap számlájára befizetett összeg, ennek ellenére 21 országba juttattak gyógyszerekből, ruházati cikkekkel, és egyéb nélkülözhetetlen eszközökből álló segélyküldeményt. Átadták rendeltetésének a magyar segítséggel épült kambodzsai gyermekvárost, amely csaknem ezer árva számára teremtett megfelelő életkörülményeket. Az MSZB ösztöndíjjával 48 fiatal tanult hazánkban. Nicaraguából, Mozambikból és a SWAPO képviselőit pedig 18-an érkeztek, hogy elvégezzék a növénytermelési, illetve mezőgazdasági gépkezelői tanfolyamot. Gyógykezelésben több sebesült harcost is részesítettek a magyar

egészségügyi intézményekben.

Sütő Gyula ezután az 1985-ös feladatok főbb irányait ismertette rámutatott: az MSZB kiemelt feladatának tekinti, hogy hozzájáruljon a felszabadulás 40. évfordulójának méltó megünnepléséhez, az ebből az alkalomból szervezendő eseménysorozat eredményességéhez. Megemlékeznek a hitleri fasizmus felett aratott győzelem évfordulójáról, s fórumokon számolnak be a nemzetközi szolidaritás időszerű tennivalóiról. Az MSZB a jövőben is szorosan együttműködik a Szovjetunió és a többi szocialista ország szolidaritási bizottságaival, elősegítve így módon is a szolidaritás ügyét. Összel ismét meghirdetik az antiamperialista és szolidaritási eseménysorozatot, együttműködve a többi társadalmi szervezettel. (MTI)

Együtt a lenini úton

Szocialista országok dokumentációs kiállítása

A szocialista közösség országai marxista-leninista pártjainak baráti, testvéri együttműködését, eszméi és politikai egységét bemutató fotódokumentációs kiállítás nyílt kedden Budapesten a Szovjet Kultúra és Tudomány Házában. A Hazafias Népfőnt Országos Tanácsa, valamint a szocialista országok budapesti kulturális és tájékoztató központjai közös rendezvényének megnyitóján megjelent Lakatos Ernő, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága Agitációs és Propaganda Osztályának vezetője. Az eseményen részt vett Bonczó Mitev, a Bolgár Népköztársaság, Ondrej Durej, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és Karl-Heinz Lu-

genheim, a Német Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövete. Ott voltak a szocialista országok budapesti kulturális és tájékoztató központjainak igazgatói.

A Magyarország felszabadulásának 40. évfordulója alkalmából és az MSZMP XIII. kongresszusa tiszteletére létrehozott kiállításon Ivan Bagyul, a Szovjet Baráti Társaságok Szövetségének magyarországi képviselője, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének tanácsosa köszöntötte a megjelenteket.

Pozsgay Imre, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsa főtitkára a kiállítást megnyitó beszédében előláróban a napokban elhunyt Konstantyin Csernyenko

emlékének adózott. A továbbiakban arról szölt, hogy a tárlat képeinek bemutatásakor a kiállítás szervezőit nem a formális, protokolláris szempontok vezették. A tárlat anyaga híven szemlélteti mindazt, ami népeink közösségében a legértékesebb és legfontosabb.

A több mint félszáz színes és fekete-fehér fotó egyebek között a baráti országok pártvezetői találkozóinak emlékezetes pillanatait örökíti meg.

A kiállítás megnyitóját követően a résztvevőknek levetítették A nép élni, a nép együtt című dokumentumfilmet, amely az SZKP történetét idézi fel. A tárlat március 25-ig tekinthető meg. (MTI)

A több csatorna csak egy

Paprikások vitája

A zákányszéki falugyűlésen fölshözlalt a szegedi paprikaföldolgozó vállalat embere is, és felelt a neki szölk kérdésekre. Beleszövkta mondókájába egy olyan mondatot is, hogy szeretné, ha a körzet paprikatermelői a körzeten belül értékesítenék portékájukat. Aki egy kicsit is ért a fölshözlalók nyelvén, azonnal kiérzi belöle, hogy itt bajok vannak. Fölhívtam másnap, hátha megtudhatnék részleteket is. Az a legnagyobb baj, mondta, hogy a két aszályos esztendő hatására lényegesen gazdaságtalanabb paprikát termeszteni, és kevesen vállallják tovább is a kockázatot. A program szerint legalább 45,5 ezer tonnára számítanak, de eddig a szegedi körzetben csak 37 ezerre kötöttek szerződést. Fájdalmasan érintené a vállalatot, ha ilyen viszonyok között az egyik partnerük Kalocsával szerződne.

Fölkerestem a zákányszéki szövetkezet elnökét is. Nehezen akart kötnélnek állni, hiszen annyi helyen elmondta ő már panaszát, és úgy tűnik, mindből ellene kovácsolódik a fegyver. Azt is mondták már a szemébe, hogy egyedül az ENSZ-ben nem panaszkodott. Szeretné, ha nem írának róla. Emberei gyöngénk talán, hogy annál inkább kíváncsiak letünk a részletekre. A következőket tudtuk meg tölle.

T. I.

Tavaly kezdődött, egy hétfői napon. Kihirdették a termelőknek, hogy vihettek a paprikát, vitték is, de nem volt, aki átvegye. Délben beszölkta Szegedre, hogy baj van. A válasz: ott kell lennie, mert innen elment. Vártak tovább, de nem nyugodtan. Az idő pénz, és sokan bérelt kocsival szállítottak. Megint betelefonáltak. Fölhatalmazták az adminisztrátorokat, hogy vegyék át ök, mérjék le, és másnap minösítik majd. Csakhogy, másnap mársenki nem tudta, hogy a kupacba leöntött paprikából melyik az övé, melyik a másé, noha a pénzt a minösítés szerint fizetik. Három hét múlva megint szölknek a tagok: van-e már pénz? Újra telefonálnak be, azt a feleletet kapják, hogy kiutalták a szentmihályteleki szövetkezetnek. Megígérte mindenki, utánaéz és kiigazítja a hibát. Több mint egyhónapos késéssel meg is érkezett a paprika ára.

— Ekkor gondoltuk mi, ahogy a paradicsomot, a zöltséget és gyümölcset, söt, a szölöt is fölvasároljuk, szívesen megvesszük a földolgozó telepét, és átvennénk mindenkítöl a paprikát is. Elvileg egyetértett velünk a vállalat embere, s azt tanácsolta, a földhivatalban tisztázzam, megvehetjük-e egyáltalán. Hárman jöttek ki egyezkedni, de a jogászuk azt válaszolta, nekik mást mondott a földhivatal. Hívjuk föl most és tisztázzuk! Fölhívták, mehet az üzlet. Megegyeztünk, emlékeztetőt csináltunk, ahogy az ilyenkor lenni szokott, és abba beleírtuk, hogy a telepet paprikafölvasárlásra kívánjuk fölhasználni.

— Itt akkor vége is lett a vitának?

— Most kezdődött csak a java. Ha ti kijöttetek egyezkedni, az udvariasság is azt kívánja, mi vigyük be aláíratni a szerződést. Holnap jó lesz? Jó. Kilenckor megfelel? Ott leszünk. Ott is voltunk, fogad is bennünket az igazgatónő, de avval kezdte, hogy nem írja alá a szerződést. Menjünk haza és agítáljuk az embereket, termeljenek többet. Mi erre azt gondoltuk, nem vizitálni jöttek, mért hívtak bennünket, ha úgyis tudják, nem lesz semmi belöle. Komoly emberek jöttek hozzánk, nem hihettük, hogy nincs fölhatalmazásuk az egyezségre.

— Erre elmentek Kalocsára?

— Még nem. Egy hétre rá volt a TESZÖV-közyűlés, fölshözlaltam ott is, hogy a nem kívánt vállalati magatartások mennyi gondot okoznak nekünk. Hogy az exportra szerződött marhák mellé ácsot is kell küldönnünk, mert olyan vagonokat kapunk, amelyekbe nem lehet berakni az állatokat. Hogy Mezhögyesen százával várnak a kocsik, néha két napig is, mert nem jól ütemezik a röpaszületet; és elmondtam a paprikatörténetünket is. Összeült utána a Gazdasági Társulás, oda is elmentünk és kértük, vegyenek föl bennünket a tagok sorába. Föl is vettek, hozzá is szölkam. Ott volt a vállalat igazgatója is, búcsúzáskor megkérdeztem, döntött-e már. Visszakérdezett: mennyi a paprika? Mondom, 50 hektár. Az kevés. Hát ha kevés, és ha mindenütt a többszatornás értékesítésre buzdítanak bennünket, ha a kongresszusi irányelvekben is azt olvas-tuk, hogy rugalmasabb fölvasárlásra kell áttérnünk, írunk egy levelet Kalocsára, hogy az eddigi szegedi szerződésünk tiszteletben tartásával további száz hektárra kötnénk velük alkut. Pénteken adtuk föl a levelet, és hétfön már a szegedi igazgató hívott bennünket. Megnyugtatótt, hogy ez az akciónk nem fog sikerülni, mert megegyeztek Kalocsával, hogy „kalózat” egyikük sem fogad.

— Az irányelvekben egy szó sincs kalózatokról.

— El nem tudom képzelni, hogy ilyen gyorsan is lehet intézkedni. Ahogy Kalocsán fölbotották a levelet, azonnal áttelefonáltak Szegedre.

— A mindössze kétszatornás értékesítési rendszerből így lett újra egy?

— Erröl még nem tudok mondani semmit.

Itthon fölhívtam az igazgatót. Igen határozott választ kaptam. Az a telep akkor eladó, ha a Paprikának is megéri. Ha olyan ajánlatot tesz a szövetkezet, ami a korábbi évek gyakorlatának megfelel. Biztosan nem is tudják a zákányszékiek, hogy tízsázalékos áremelés is történt közben.

Eddig jutottam. A szerencsétlen fölvasárlótelep pedig várja a tavaszt.

H. D.

Igények és lehetőségek

Tájékoztató a Délépnél

Nöttek az elvárások, romlottak a feltételek — így sommázza az állami építőipar helyzetét Sipos Mihály, a Délép vezérigazgatója tegnapi sajtótájékoztatóján. A fejlődéshez szükséges erőforrások korlátozottan állnak rendelkezésre. Az építőipar fejlesztésére alig van pénz. Az építómunkások fizetése, átlagkeresete, amely más országokban közvetlenül a bányászok után következik, nálunk a negyedik helyre csúszott vissza. A Délépnél 10 százalékkal csökkent emiatt a létszám az utöböt öt esztendőben. Ebben az időszakban kevesebb hibával, szebb, jobban felszerelt, nagyobb lakásokat kellett volna gyártani — minél kevesebb áremeléssel.

A nyolcvanas évek elején még úgy tűnt, a jelenleginél nagyobb lakásokra lesz igény. Kiderült, fizetőképesség kereslet nincs rájuk akkora, amekkorára számítottak. Igény lenne újszerű homlokzati, jobb belső elrendezésű lakásokra. Változtak a szabványok fokozottabban figyelembe kell venni a hőténvezőket. Ezzel ellentétes kívánság, hogy változatos, nagyobb homlokzati felülettel rendelkező házakat adjanak át, olyanokat, amelyek jobban szem előtt tartják a városkép szempontjait. Új ablakokat építenek be, amelyek jobb hőszigetelő tulajdonságúak. Ezt az energiatakarékosság szempontjai igazolják. Ugyanakkor nő a lakásokban a páratartalom, penészes lép föl, gombák telepsznek meg a kicsapódó páratól nedves tapétán.

Idén jelentősen emelkednek a lakásárak. Ez a korábbi négy esztendő összesen 20,7 százalékos áremelkedéséhez képest tovább 10—15 százalékot jelent. Az idén kezdett és átadandó lakások négyzetméterenkénti ára 12 ezer és 12 ezer 400 forint között lesz. Ebből 6 százalékat a szerelt szintek számának csökkenése okoz. Lejjebb szállították ugyanis a lift nélküli házak mege-

gedett magasságát, így nem öt-, hanem csak négyszintes házak készülnek, az alapozás és egyéb költségek kevesebb lakás között oszlanak el. A lakások teljes árából az építők munkájának értéke mindössze 20—25 százalék. Az áremelkedések zöme az építőanyag-iparból gyürűzik át. Az összes áremelés az árhatóságok engedélyével történik, nemcsak a Délép által épített lakásokat érinti, az itteni árak az alacsonyabbak közé tartoznak az országban. Az építőanyag-ipart nem érintette a beruházások csökkenése: általában azokból az anyagokból van nagy hiány, amit a magánépítkezéseken is használnak, a hiányhelyzet pedig mindig árfelelajtó hatást is kivált.

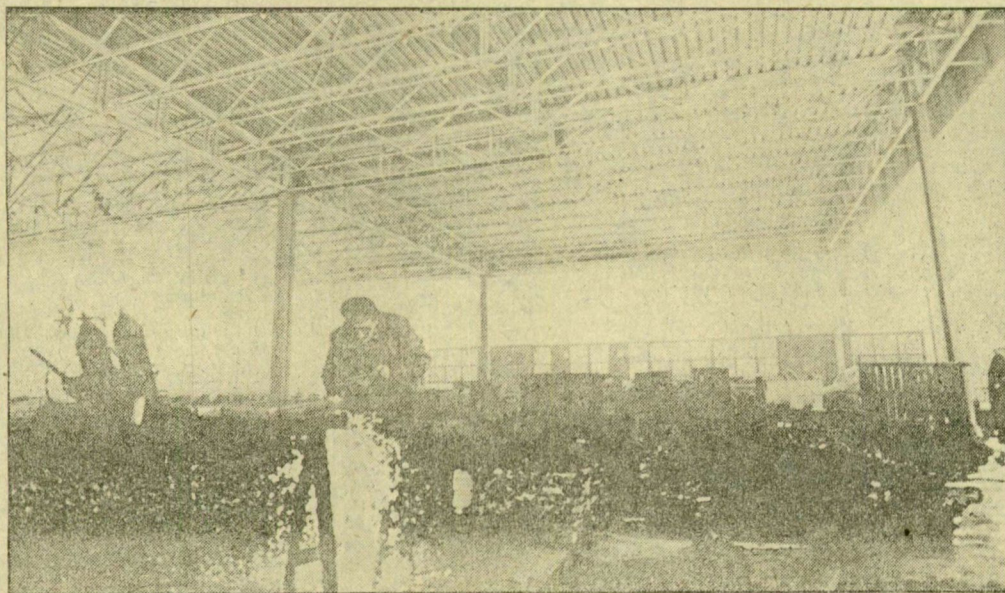
Javult az átadott lakások minösége. Az utöböt két év-

ben épült házak tetöszigetelése jobb, körülbelül 10 százalékkal ázott be, míg korábban úgyszólván mindenütt javítani kellett. Az áremelések az átlagosan fölshözlalt lakásokra vonatkoznak: a kivételes minöségű tapétát vagy padlószönyveget csak további áremeléssel tudnák biztosítani.

A Fölshözlalt IV. ütemében épülnek új beosztású, szebb kivitöl panelházak. Ezekben már figyelembe vették a lakóknak azt az igényét, hogy nagyobb legyen a nappali szoba. Eltűnt a „vályúforma” konyha, nagyobb lett a fürdöszoba, használhatóbb a lakás. Messze mutató terveik is vannak: például magas tető a panelházakon, esetleg a homlokzati elemeknek újból téglával való megoldása.

T. I.

Maguk tervezték, maguk építik

Nagy László felvétele

Magad, uram... A Szegedi Vás- és Fémipari Szövetkezetnél rég rájöttek, úgy a legolcsóbb, s leginkább kedvük szerint való, ha maguk tervezik, s kivitelezik azokat a csarnokokat, raktárakat, amelyekkel könnyebb lesz a munkájuk. Most éppen 900 négyzetméter alapterületű raktárt építenek, saját erőből